

§ 4.

Saafrømt den foretagne Behandling af et Kreatur til Udryddelse af Oksebremselarver maatte medføre Dyrets Død som umiddelbar Følge, og dette er godtgjort ved en af Veterinærfysikus godkendt Syge- og Obduktionserklæring, kan Landbrugsministeren yde Erstatning i Overensstemmelse med de Regler, der gælder ved Nedslagning af Husdyr, der er angrebet af ondartede smitsomme Sygdomme, jfr. § 8 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Erstatning kan dog ikke ydes, for saa vidt Ejeren selv ved Uforsigtighed eller ved Anvendelse af en uheldig Fremgangsmaade er Skyld i Dyrets Død, eller han, saafrømt der indtræder faretruende Sygdomstegn, har undladt at tilkalde en Dyrlæge. For forbigaaende Sygdomstilfælde, der maatte indtræde i Tilslutning til Behandlingen, ydes der ikke Ejeren nogen Erstatning.

§ 5.

Landbrugsministeren kan afholde de Udgifter, der medgaar til Bekendtgørelse i lokale Blade om de Foranstaltninger, der skal træffes i Anledning af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser.

§ 6.

En Kreaturholder, der nægter at give de af Kommunalraadet udsendte Mænd Adgang til at foretage Eftersyn af sine Kreaturer eller til at foretage Udryddelse af Oksebremselarven, hvor Udryddelsen skal ske ved Kommunens Foranstaltning, straffes med Bøder ikke under 100 Kr. Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Kommunens Kasse.

§ 7.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

P. P. Pinstrup.

A. Grathwohl.